

ПЛЪВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Гласъ“ ще излиза всѣка сѣбота. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 3 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бѣждатъ платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 2 ст. на дума.—Единъ брой 20 ст.

Дмитръ Н. Бояджиевъ, по домашни причини на 26 Октомврий не ще приема посетители.

Откыта подписка на 1898 годъ (Пятый годъ изданія) НА ЖУРНАЛЪ НАУЧНОЕ ОБОЗРЕНІЕ

(Наука, научная философія литература, исторія культуры).
12 книжка, выходящихъ во второй половинѣ каждаго мѣсяца.

Въ 1898 году „Научное Обзоріе“ будетъ выходить по прежней программѣ и съ прежнимъ составомъ сотрудниковъ.

Въ журналѣ печатаются научныя и научно-философскія статьи, изложенныя общедоступно. Будетъ удѣлено также мѣсто вопросамъ самообразованія.

ОБЪЕМЪ ЖУРНАЛА УВЕЛИЧЕНЪ ВЕСЪ ИЗМѢНЕНІЯ ПОДПИСНОЙ ЦѢНЫ.

Въ 1897 были помѣщены, между прочимъ, слѣдующія статьи:

Невидимые спутники неподвижныхъ звѣздъ. Проф. С. Н. Глазенапа. Инстинктъ и разумъ. Проф. Н. А. Холодковскаго. Соціална жизнь животныхъ Доцента В. Вагнера. Гольбахъ (одинъ изъ философовъ XVIII вѣка). Н. Б-това. Соціологическое учение Карла Маркса. М. Филипова. Внутренность земного шара. Д-ра В. Вельше и проф. Кокена. Очерки изъ исторія науки. Даннемана, пер. съ примѣч. А. Рязанцева. П. Шмидта и др. Атлантида. Д-ра геолога. А. Карножичкаго. Законъ населенія въ промышленномъ обществѣ (пер. съ рукописи) проф. Франческо Натти. Основная форма энергіи. Проф. Ир. Скворцова. Литературный кризисъ. Скриба. Мистицизмъ въ области механики. Проф. Э. Маха. Строеніе матеріи въ связи съ ея химическою энергіею. Академикъ Н. Н. Бекетова. Куно Фишеръ и философія пессимизма. Проф. А. С. Трачевскаго. Международныя метрическія учрежденія. Проф. П. Казанскаго. Психографія или такъ наз. фотографированіе мыслей. В. Тюрина. Развѣтѣ вселенной. Д-ра В. Вельше. Далектика и метафизика Фр. Энгельса. Открытіе Коха. Д-ра О. Литинскаго. Философскія убѣжденія Вѣлинскаго. М. Филипова. Женщины врачи передъ судомъ германской науки. К. Звягинцева. Пропавшая комета Веля. Проф. С. Глазенапа. Этическая социологія г. Южакова. К. Павлева. Антропософскія (Pithecanthropus erectus). Евг. Дюбуа. Польскій поэтъ Красинскій. Д-ра Антонія I. Лъченіе горбовъ. Д-ра Гулькевича. Функція безцѣльныхъ кѣлѣтокъ крови. Проф. Н. Введенскаго. Основы социологіи. Гилдингса. Второй законъ теплоты. Клаузіуса. Философія и наука. Вундта. Советъ у животныхъ. Спенсера. Споръ о хлѣбныхъ цѣнахъ. Стеклова. Солнце, земля и электричество. Проф. Скворцова. Проф. на оборотъ. Очерки западнаго народничества. Евг. Соловьева. Посѣщеніе жилища Фридриха Ницше (отъ нашего корреспондента). Пукермана. Механизмъ и организмъ. М. Филипова. Дарвинъ и Маркъс (личныя воспоминанія). Д-ра Эвелинга и мн. др.

Съ особой нумераціей страницъ были напечатаны: 1) **Спенсеръ**. Справедливость (полное сочиненіе). 2) **Дарвинъ**. Пангенезисъ (полный переводъ, съ прилож. избранныхъ главъ о наследственности). 3) **Гельвальдъ**. Исторія первобытной и восточной культуры (съ табл. рисунковъ и многими дополненіями русскаго изданія).

Въ 1898 году, кромѣ оригинальныхъ и переводныхъ статей и корреспонденцій, будутъ напечатаны, съ особымъ счетомъ страницъ, одно **переводное** приложение и два **оригинальныхъ**: 1) **Гельвальдъ** Исторія античной и средневѣковой культуры. Съ табл. рис. 2) **Б. Львовъ**. Соціальный законъ. Соціологія на исторической почвѣ. 3) **А. Сязанцевъ**. Опытъ элементарнаго изложенія новѣйшей теоріи электричества (по Фарадею, Максвеллу, Гельмгольцу и Герцу), съ рисунками.

Подписная цѣна: на годъ СЕМЪ руб. (за границу ДЕСЯТЬ руб.) Полгода ЧЕТЫРЕ руб. При обращеніи въ редакцію допускается разсрочка по рублю въ мѣсяцъ. Народнымъ учителямъ и учительницамъ, фельдшерамъ и фельдшерацамъ—**уступка** (5 рублей въ годъ, съ разсрочкой пожеланію).

Адресъ ред. и главн. конторы: С.-Петербургъ, Екатерининская ул., д. 6, кв. 8. 1—3 Ред.-изд. д-ръ философіи **М. Филиповъ**.

Плевенъ 25 Октомврий 1897 година.

Отъ какво имаме нужда?

Въ първата редовна сессія на Плевенския окръженъ съвѣтъ, настоящата година, мѣжду другитѣ въпроси отъ твърдѣ голѣма важность за окръжиято, е земено рѣшеніе щото идущата го-

дина бездруго да искара проектиранитѣ мѣжду селски и окръжни шосета. Не ще съмнѣние, че тамъ, гдѣто съобщеніята се добръ наредени, тамъ гдѣто населеніето се грижи да се улѣнява въ съобщеніето, тамъ работата върви по успѣшно и на властѣта освѣнъ, че работата се намалыва, но не срѣща затрудненіе въ изпълненіе функциитѣ си. У насъ за жалость, всѣкога се е давало всевъзможни обѣщанія отъ кандидатитѣ за служба, обѣщавали се гори и планини, стига само да се докопатъ до *медовото* гърне, и тамъ се спира всичко. Ние изпълняваме скоро двадѣсетъ години отъ освобожденіето, и ако погледнеме на около си, не ще видиме нищо, което да поковва, че наистена отъ освобожденіето ни, ние сме направили, ние сме свършили нищо, съ което можеме да се похвалиме прѣдъ свѣта. Като исключиме едни казарми, едно двѣ училища и една болница, която още не е исплатена и за които сж похарчени милиони, ние нищо абсолютно, нищо не сме направили! Пктицата, съобщеніята ние повече сме ги развалили отъ колкото да сме поправили. Не ще много да привеждаме доказателства, тръгнете по пктицата и вие ще се увѣрите. Едно нещастно шоссе Плевенъ — Никополъ, се работи отъ дѣсятъ години и още не ще се свърши и съ години, благодареніе на това, че единъ *прави* другъ *разваля*. Главното шоссе — Руссе — София и то е заприличало на Плевенската главна улица, по която, когато вървишъ отъ читалището до шадравана, трѣбова да болѣнешъ послѣ. Това сж пктица, казваме, които се правили още отъ времето на Митхатъ паша, а онѣзи, които се наченати въ наше време и които мислиме да свържеме балкана съ Дунавъ — Тетевенъ — Самовитъ, за тѣхъ е смешно и да се говори. То е — пази боже. Какво трѣбова да се мисли за онѣзи шосета, за които всѣка година се пишеть само на книга — мѣжду селскитѣ, и които божемъ сж най близко до сърдцето ни тѣзи нужди, които толкова много се чувствуваватъ за населеніето, особено за окръжиято. Мѣжду селскитѣ пктица, и онѣзи окръжнитѣ, които се вече окончателно рѣшени да бѣждатъ построени, трѣбова да се построятъ, за да се види че надѣждитѣ, които се възлагали на окръжнитѣ съвѣтници се удовлетворяватъ, и обѣщаніята, които сж давани се изпълняватъ. Че ще ставатъ расходи, че ще се има нужда за пари, ние мислиме, че за онова отъ което се има най голѣма нужда, трѣбова да стане заемъ за смѣтка на бѣждцето, защото немислимъ че едногодишния бюджетъ, да свърши всичко когато дѣлото е и за бѣждцето. Окр. Съвѣтъ, споредъ както слушаеме е зель малко рѣшеніе за заемъ отъ 100 х. л. За да се направятъ проектиранитѣ пктица и се искаратъ всички мостове и водосгоци, необходими се много повече, и една дѣятелна коммисія, каквато днесъ има, надѣваме се, че ще направи толкова, колкото никоя до днесъ не е направила. Впрочемъ и суммата 100 х. л. ще помогне толкова, защото, до колкото знаеме, дохожда на помощь и друго едно зето рѣшеніе, което е още по похвално, а именно помощьта отъ селскитѣ общини, които идущата 1898 г. ще дадѣтъ всѣка една по единъ кантониеръ подъ веденіето на инженеръ на пост. коммисія. Една компания отъ 60—70 человекъ, която ще работи цѣла година полагаме, ще може да направи много, стига само да има контролъ и надзорници и не такива, които сж се държели само по милость божия, да пиянствуваватъ, а не да работятъ. Ето защо ние счетохме днесъ съ тази кратка статійка да напомниме на нашитѣ общественни дѣйци, които сж поставени

на чело на управленіето, че не трѣбова само да приказватъ за миналата война, и да пушатъ сигари въ топлитѣ канцеларій, а да сж хванатъ за работа, да изпълняватъ всичко онова, за което сж се заели и отъ което нацето общество, населеніето чувствува най голѣма нужда. —

Хроника.

* * **Намѣрено дѣте**. Преди нѣколко дни се е открило едно убийство на едно незаконнородено дѣте отъ дѣвойката Х. отъ г. Плевенъ, която имала любовни връзки съ единъ празноскитающъ га.....цѣ. Дѣтето, било намѣрено въ зимника заровено прѣди два мѣсеци и поливоано съ вода, очевидно съ намѣреніе, да се разложи по скоро. Отъ свѣдѣніята, които имаме въ редакцията — родилницата — *мома*, била признала всичко, като указала и за причинитѣ да извърши това. Слѣдственитѣ власти, които се натоварени съ изслѣдваніето, въ скоро врѣме върваме да раскрихъ това мистериозно убийство. —

* * **Славния Томичъ**, предприемачъ на пощата София Плевенъ, е шрафиранъ, като му било забранено за винаги да зема участие въ търгове. Дѣйствително, този господинъ, бѣше станалъ повече отъ нетърпимъ, защото нѣмаше поща да не закѣнее не съ часове, а съ дни, когато това никога не се е случвало по напредъ. Конетѣ, които има по трактоветѣ сж до толкова слаби, щото грѣхъ е не да се впрягатъ, но и да ги погледне човѣкъ. По напредъ се върваше да се протезира този господинъ, за това не му се отнема пощата, сега обаче се убѣдихме, ако и кжено, че не било истена, а се чакало когато актоветѣ станатъ съ стотина....

* * Въ „Народни Права“ ние видохме една фотографія на либералнитѣ конгресисти. На чело на тѣзи знаменити партизани се виждатъ: Радославовъ, Д-ръ Странски, И. Вълчовъ и Чорбаджиевъ и др. На пръвъ погледъ, който не познава шефа на либералитѣ Д-ръ Радославовъ, ще помисли, че тази фигура трѣбова да бѣде нѣкой паликаре. Паларията, както е накривена на главата му, показва, че само хора, които се скитатъ по шантанитѣ и крѣчмитѣ иматъ обичай да се носятъ така. Нашитѣ нови радославови либерали, които ще бѣждатъ сега въ София Кръстановъ и К. Е. Ватовъ, нека обърнатъ внимание върху шапката на шефа си, защото щомъ го съгледва Иванъ Майновъ отъ Николаево, ще стане пакъ Стамболистъ. —

* * **Бдителитѣ**, оставили да си *починатъ* малко много приятнитѣ имъ: Великовъ и Дюковъ. Ние знаеме до колко тѣмъ е приятно да ги оставатъ на мира. Сега бдителитѣ иматъ съ друго да се занимаватъ, съ разцепленіето, което е почнало да пуца корени мѣжду тѣхната срѣда. Фонда отъ Реджовци е престаналъ, и ако върваме на единъ ужъ тѣхенъ скоро, ще се испѣе на Бдителя — вѣчная му память.

* * Отъ **градътъ** ни пишеть, дали знае дядо владика че срѣщу малка Богородица, дядо попъ Антонъ, билъ далъ разрѣшеніе да се вѣнчече дѣщеря му, когато каноническитѣ правила забраняватъ това. Отъ попки работи твърдѣ не отбираме, но свѣтъваме този нашъ дописникъ, да запита дядо владика. Ние мислиме, че това е забранено. Поне да се неповтаря, ако е станало по незнание правилата отъ дядо попъ Антона. Има и други свѣщенници по образование да се допитва до тѣхъ, за да не става духовенството предметъ на всевъзможни приказки, които уронватъ достолепието на духовенството. —

* * Тайфата около фараша »Бдители« се е нагърбила да проповѣдва сгруппировката на всичките фракции на „грамадната либерална партия“ въ една „голяма и влиятелна партия“. Отъ тая сгруппировка, провикватъ се бесилкарите отъ Табаковото писалище и Караивановата кундурджийница, зависимо да се извади отечеството отъ кривия път, въ който сж го били вкарали народняците, и на собствените си мишици да извоюватъ едно достойно мѣсто въ редътъ на културните народи. За кого? За отечеството ли, или за пондѣлникаджиите отъ кундурджийницата и честнейшите отъ писалището? За отечеството малко ги е грижа сопанджиите родославители и убийците свирчовисти. И едни и другите управляваха страната въ продължение на 8 години, и видѣхме до какво дедече бѣхж докарали работите. Бѣсилки, зандани, кражби, убийства, горение живи хора, ето съ какво се ознаменува епохата, за която нѣколкото слѣпци жадни за злато и кръвъ плачатъ и милѣятъ. Народа опита сладостта отъ управлението на хората, които подъ булото на либерали, вършихж най зѣрски произволи надъ него, та за туй, хилядо сгруппировки на тая сухопитна флота, нищо нече имъ помогне, защото като се огледатъ да се видѣтъ, кои сж и колко сж, ще видѣтъ, че сж тѣ едни и сжщи, нѣколко еденици прѣзрѣни отъ всички честни и интелегентни хора.

Много още време ще мине и копитѣ отъ тайфата ще чакатъ напрасно да се върнатъ онѣзи »блаженни времена« когато съдбините на България бѣхж оставени въ ржцетѣ на една шайка разбойници. Както очакватъ еврейте да се роди мессия, така ще да очакватъ и развратниците около »Бдители« да се върнатъ разбойническите стамболови времена, та дано и тѣ по примѣра на Свирча позабогатѣятъ. Пустите му мерзавци, талпасоратлии били!

* * Единъ отъ пионерите на сопанджиитѣ — радослависти въ нашия градъ, които всичко на всичко сж петима хора като се исклучи дюимсто Косто Ватовъ, нѣкой си Петко Хесапчиевъ, обвиняемъ въ убийство на незаконно родено дѣте, прѣди три дена бѣ повиканъ на разслѣдване отъ полицейските власти по обвинението, което му се преписва и задържанъ въ полицейското управление. Като се научава, за задържанието на хубосника Хесапчиева въ полицейското управление, тукашния адвокатъ г-нъ Д-ръ К. Вълчевъ, синъ на Вълчо Литовъ отъ Горни — Плѣвенъ, придруженъ отъ още единъ свой съмысленикъ стиватъ у прокурора и заявяватъ, че съмысленика имъ Хесапчиевъ, билъ задържанъ отъ полицията, защото той билъ ходилъ по селата да образува дружини за либералната партия.

Какво е отговорилъ на тѣзи патриоти г-нъ прокурора ний незнаемъ и не ни влиза въ работа, но за всѣкой случай, отбѣлѣзваме само факта, че тѣзи прѣдставители на радославовщината въ градътъ ни искатъ отъ единъ ординаренъ пристѣпникъ — да направѣтъ политическа жертва. Властта нѣма нужда, господа сопанджии, отъ хора като васъ да създава мъченици — бждете спокойни и спете си рахатъ. Ако Хесапчиевъ е виновенъ, то той ще отговаря предъ закона за извършеното отъ него престѣпление и ще лѣжи въ драголника, ако ли пъкъ е невиненъ, то той ще бжде освобожденъ. Разбрахте ли г-нъ докторче!

* * На 20-й того въ гостилницата „Рома“ на сѣрназаръ, единъ италианецъ, нѣкой си Мариро Саббагино, който билъ натоваренъ да исплаща на работниците, които сж работили на линията Сомовитъ — Плѣвенъ, като исплащаль смѣтката на нѣкой си Пв. Петровъ македонецъ, по обикновенно му искалъ да му злоупотрѣби нѣколко надници. Петръ се въспротивилъ и италианецъ безъ повече забикалки изважда ножътъ си и наниса една опасна рана въ рамото на Петрова. Въ това всичко производствие забѣлжително е обстоятелството, че при исплащане надниците на работниците заедно съ Саббагино сж присѣдствували още троица други италианци, които по даденъ знакъ отъ

тоя послѣдния сж се хвърляли върху упорития работникъ за да го накажатъ за неповиновения на господаря имъ. Такъвъ е и случая съ Петрова, той е раненъ отъ италианецъ Анджелио Паща по заповѣдъ на Саббагино. Полицията е задържала и четворицата италианци и произвѣжда дознание по произшетствието. Желателно би било, щото властта да земеше нѣкакъ по строги мѣрки срѣщу тѣзи гости, които така безцеремонно злоупотрѣбватъ съ гостоприемството на българина.

* * Отъ тукъ, като делигати за конгреса на либералитѣ — разбери сопанджиитѣ, — които ще се открие на 26-й того въ София отъ архисопанджията, сойката Василь Радославовъ, сж оти шле тукашния адвокатъ Никрла Кръстановъ и дюимето Косто Ватовъ. Първиятъ по физиономия и всичко друго прилича, като да е близне на манката отъ Видинъ Милана Макавѣва, а втория биразъ пада лапацало като Глигора Ивановъ царвуджията отъ Ловечъ и едниия и другия обаче, сж достойни да зематъ участие въ този »грамаденъ конгресъ« на либералитѣ. Любопитно е да се знае, Свиначковъ и Празовъ, дали ще бждатъ итѣ делигиранти отъ „народа“ да зематъ участие въ жизнените разисквания на либералитѣ?

* * Народното събрание въ засѣданieto си отъ 20-й Октомврий е утвърдило изборитѣ на избранитѣ за народни прѣдставители лица отъ околиците: Пловдивска, Харманлийска и Новопазарска. Остава само избора на Иконова да се разгледа и по всѣка вѣроятностъ кассира

Отъ свѣдѣнията, които добихме отъ София, двѣтѣ трети отъ народните прѣдставители се присѣдинили къмъ мнѣнието да се прекара бжджната трансбалканска желѣзница прѣзъ шипченский проходъ — Габрово. Нашите читатели знайтъ, че въ нашия вѣстникъ бѣхме писали и ние достатъчно за ползата, ако би се прекарала линията презъ този пунктъ отъ колкото — Търново — Елена — Сливенъ. Избранитѣ отъ болшинството прѣдставители сж явили прѣдъ Г-на Д-ра Стоилова, министъръ президентъ, по този въпросъ, който като я изолушалъ, заявилъ на тази депутация, че той напълно се присѣдинява къмъ тѣхното мнѣние и че за тази цѣль, правителството е поканило специалиста индженеръ Г. Етианъ, който по настоящецъ изучавалъ тѣзи пунктове. Д-ръ Стоиловъ, съобщилъ на тази депутация, че той ще поддържа габровския — пунктъ макаръ и да бжде по скъпъ и съ петъ милиона; защото е убеденъ въ много по голѣмата полза, която ще принесе линията, ако би се прекарала отъ тамъ, отъ колкото другадѣ.

Отъ мѣсець време, се слуша да върлува изъ градътъ болестта тифосъ, и както се вижда зема отъ день въ день по голѣми размѣри. Ние върваме, че ще се зематъ строги мѣрки отъ гдѣто трѣбова да не се распространява тази опасна болестъ.

Бдители зема за голѣмо нѣщо подаване оставката на пом. кмета Г. Никола Качармазовъ и оставане не отъ помощниците, а нѣкой свѣтници за намѣстникъ кмета, въ време кога отсѣдствуватъ титулярния Г. Михайловъ, и отъ това прави заключение, че било цѣль бламъ за помощниците. Каквото ще да мисли, но въ всѣкъ случай днешните свѣтници, не ще да поискатъ умъ и свѣтъ отъ Иолевци и Флоровци. Едно нѣщо, което знаеме, че Г. Качармазовъ не е билъ бламиранъ отъ никого, а си е подалъ самъ оставката поради частни свои работи, които бдителитѣ немогатъ извърши. Нашето мнѣние, ако би се зело, е че нѣма нужда отъ врѣменно избирание кметъ за два мѣсеци, защото имаме троица помощници, които могатъ да изпълняватъ твърдѣ добръ и работата на кмета. Съ това ще се икономисатъ точно 600 лева! Лошо ли ще бжде ако има тази суммица спестена?

* * Онзи абонатъ, който ни върне брой 36 отъ тази година, ще получи до нова година по два броя, или по негово указание ще се испрати по принадлежностъ. Този М. е свършенъ и немаго въ редакцията ни.

* * На 19 т. м. падна силна слана и покоси всичко каквото бѣше зелено. Снегъ до този часъ не сме виждали.

»Поминакъ« нашия софийски събратъ »П« въ 40 брой прави ни укоръ, и на Бдители, за гдѣто сме се улично укорявали. Ние съзлаваме че

езикътъ, които сме държали срѣщу една шепя грабители, остатокъ отъ тиранското Стамболово врѣме, е езикъ непероржчителенъ, но за да се държеше такъвъ, трѣбаше да стане, за да се открихтъ мерзавцитѣ на яве предъ обществото, да ги покажеме каквито се: крадци, базнравственици, готови да извършатъ и препишатъ всичко безчестно на човѣка, качества, каквито само навъртающитѣ около почаврицата притежаватъ а особено безнравственника Цв. Караивановъ, които официално е признатъ за тѣкъвъ, и крадецъ като братъ му Хараламби Караивановъ въ битността му въ окр. постоянна коммиссия. Ние много съжеляваме и днесъ, гдѣто бѣхме предизвикани да претърпимъ една недѣля, която и ние нарѣкохме, недѣля на безобразието въ нашето вѣстникарство. Ние ги изложихме предъобществото, и то нека сжди, кой е правъ и кой кривъ. —

* * **Сърдитѣ** се нашитѣ стамболисти, че радославовитѣ сподвижници лажели тѣхните партизани като случая съ пѣрдиловския Ив. Мойновъ, та го зели у тѣхъ. Ако стамболиститѣ иматъ се такива сподвижници като Мойнова, и като онзи нашъ Ватовъ който изгубилъ бюлетинитѣ си по р. Витъ, то тѣжко на такава партия. Сега Ив. Мойновъ хубаво е направилъ, че сж е отказалъ на ново отъ Радославова. Така правеше и Саввата едно врѣме. Врѣмената се мѣняватъ, защо найсѣтня и тѣзи услу акалий партизани, не направятъ и тѣ така, единъ който се ранява самъ въ врѣме сръбеката война въ ржката, а другия остави го...

* * **Иоловцитѣ**, много сж се разсърдили на нашитѣ партизани Ив. Палуковъ, Ив. Нановъ отъ Бршляница, като имъ преписватъ качества, че засвоили общи имотъ. Твърдѣ много трѣбова да съжеляватъ Иоловцитѣ, че не имъ се удава случая, да спрягатъ глагола *засвовамъ*, ако бѣ имъ се удало и да бѣха имъ уйдисали тѣзи наши приятели, то щяха да бждатъ честни и прави, а сега лоши. Нека бжде така. — Сжщо така се ревноли и срѣщу Г. Д. Джоновъ отъ Пординъ. Г. Джоновъ, като търговецъ стои така високо, щото никакви инсинуаций немогатъ го досегна, особено отъ рода на флорофцитѣ. Викайте. —

Отъ Ловечъ нѣкой си Г. Ч-въ, ни пише за Д-ръ С. твърдѣ неприятни за службата му работи, но защото не познаваме тази личностъ и не е препоржчана отъ познати на редакцията ни приятели до тогава не ще дадеме надлежното мѣсто.

* * Г. Бѣлиновата **„Законность“** въ послѣдний брой като отговаря на Рус. гѣр. кур. и като си исказва нѣкой лични дертове, по адресъ на курриера, възмуцава се, че не пишаль вѣрно, че курриеръ билъ посрѣщнатъ добръ отъ читающата публика, а като доказателства зема нация вѣстникъ като атестация. Преди всичко, ние сме длѣжни да искараме *Законностьта* отъ това неловко положение, да атестира „куриера“ съ нашия вѣстникъ; защото. Ако сме спомѣнали нѣщо за появяването му, това сме направили по приетия обичай, като не сме пропустили да отбѣлѣжиме върху материяла. Това още не дава никому правото отъ една права бѣлѣжка да сжди, че „куриеръ“ не се приелъ добръ отъ публиката. Днесъ ние констатираме, че *куриеръ* е единъ добръ и пълненъ съ избранъ материялъ вѣстникъ, които се чете несравнено повече отъ *законность* и *свобода*.

Отъ София, ни съобщаватъ, че алармата, която толкова жестоко водиха и днесъ още водѣтъ опозиционните вѣстници срѣщу правителството и Негово Царско Височество Господаря, ни най-малко не сж повлияли на общественото мнѣние, а особено народното прѣдставителство. Столицата е посрѣщнала Н. Ц. Височество, при отваряние събранияго съ голѣмъ интусаизмъ. Министерството е напълно солидарно и абсолютно никакви шушукания или раздвоения въ мнѣнията не сжществуватъ, и имало само въ болните мозаки на либералствующитѣ фракции, които гледатъ съ четири очи, кога ще бждатъ повикани на чай. Народното прѣдставителство е толкова еднородно, щото не могло и да се помисли за нѣкой извънредна новост, отъ каквата — Радославиститѣ съзвуватъ. Само нѣкой испѣдини чиновници и пригладнѣли хайти, сж които пълнятъ кафенетата и псуватъ, като че властта само съ псувни се добива. Бюджета ще бжде много намаленъ, както на граждански така и на воени платитѣ ще се намалѣтъ значително

ВЪНШЕНЪ ОТДЪЛЪ.

Македония. Борбата на Скопските Българи против валията Хафузъ паша и против сръбския архимандритъ Фирмилианъ, тъй рѣшително начената на 4 тога, въ деня на пристигането на последния въ Скопие, се продължава съ онова постоянство и оная твърдост, които отличаватъ скопското българско население. Свѣдѣнията, които получихме отъ тамъ, говорятъ за едно извънредно силно възбужденіе на духовете. Певедението на Хафузъ-паша е дало на всички да разбератъ, че властятъ явно и рѣшително взема страната на сръбската пропаганда и чрѣзъ нея иска да произведе раздѣленіе въ силртената българска маса. За да се даде отпоръ на това опасно за българската народностъ стремление, скопските българи сж рѣшили да отстаиватъ съ всички законни срѣдства своитѣ права. Тѣ дори направиха и нѣщо повече, като устройха оная внушителна демонстрация прѣдъ конака на валията, която извади на явѣ голѣмата и несъкрошима сила на българския елементъ. Сега тѣ подписвали единъ махзаръ до султана; съ тоя махзаръ, покритъ съ хиляди подписи и печати, тѣ искатъ да се прѣмахне сръбската пропаганда отъ Скопие, която внася смутъ и раздоръ между мирното българско население, или, въ противенъ случай, да имъ се укаже мѣсто за прѣселване. Турскитѣ първенци, отъ своя страна, тъй сжщо, подписвали махзаръ до Висосата Порта, съ който обвиняватъ валията и рушветчилжкѣ и искусствено създаване нова несѣществуваща тамъ народностъ, вслѣдствие на което възникнали раздори и несъгласия. Дори и гърцитѣ сж възмугени отъ поведението на властятъ и на сръбската пропаганда—до скоро тѣхна вѣрна съюзница — и сж подали заявление, че тѣ се отказватъ отъ своята църква и митрополитския домъ и искатъ да се повърнатъ тѣ на българитѣ, отъ които имъ сж били подарени при създаването на Българската Епархия. Безъ да гледа на това, на 9 т. валията е прѣдалъ на Фирмилианъ грцквата митрополия, която стояла запечатана отъ заминаването на Амвросия. Наскоро се чакали прѣдаването на църквата, въпрѣки протеститѣ на гърцитѣ. Противъ тие незаконни дѣйствия на валията, които накърняватъ осветенитѣ отъ законитѣ права на собосвѣдностъ на двѣ признати отъ вѣкове народности, въ полза на една третя несѣществуваща и непризнавана даже отъ самата турска властъ, сж подадени вече нѣколко толеграфически оплаквания, резултатѣтъ на които се чака съ нетърпѣние. Къмъ тие оплаквания, необходимо е българското Правительство да присѣдини своя гласъ и, заедно съ удовлетворението, което има право и е длъжно да иска за нанасеното оскърбление на българската народностъ, да настоя да се уважатъ оплакванията на скопските българи, да се прѣдаде тѣмъ побожеския манастиръ, да имъ се предадатъ грцквата църква и митрополия, отстъпени въ тѣхна ползе отъ гърцитѣ и, наконѣцъ, да се вдигнатъ отъ Скопие валията Хафузъ-паша и архимандритъ Фирмилианъ. Обстоятелствата сж днесъ тъй благоприятни за една подобна постъпка, щото всѣко колебание въ тоя случай отъ страна на правителството не само че би било неумѣстно, но просто би било единъ актъ на измѣна спрямо интереситѣ на българския народъ.

отъ в. Знаме.

Съ исклучение на една частъ отъ австро-маджарската и германската пресси, всичкия почти европейски печатъ осжда необмислената постъпка на младия сръбски герои, за дѣто се е подвѣлъ да послуша баща си — Милана и да застава шефа на умерения радикалски кабинетъ г-на Симича да подаде оставката на цѣлия кабинетъ. Приятелски настроения печатъ спрямо Сърбия и сръбски народъ, вижда въ тази акция на кралъ Александра, едно цѣло прѣдателство за добръ разбранитѣ сръбски интереси.

Австрийскитѣ козни и намѣсата на фаталния за Сърбия човѣкъ, бивши кралъ Миланъ, можахъ най-напоконъ да отклонятъ кралъ Александра отъ правия пътъ, който той отъ нѣкое врѣме бѣше предначерталъ за външната политика на Сърбия.

За да прикрий, надъ една благовидна форма, намѣсата, както на Австрия така сжщо и на Милана, по тоя държавенъ превратъ кралъ Александъръ е придружилъ повикването на Владана Джорджевича, бивши пълномощенъ сръбски министръ въ Цариградъ и съ едно саморѣчно писмо, въ което краля е предначерталъ программата, която днесъ има да изпълнява правителството на г-на Владанъ Джоржевича. Това кралѣво писмо обаче, неможа да заблуди общественото мнение, както въ самата Сърбия така и вънъ отъ нея, но напротивъ отъ денъ на денъ критиката на европейския печатъ както и на сръбския е притиснала краля у стѣната и го е заставила да испрати, чрѣзъ министра си г. Вл. Джоржевича, една циркулярна нота до сръбскитѣ посланници въ странство, която има за цѣлъ да убѣди да повѣрватъ хората, че въ всяката тая необмисленна и зловрѣдна за сръбскитѣ народни интереси работи нѣмалъ билъ прѣсетъ г-нъ Миланъ.

За по-добро освѣтление на читателитѣ ний публикуваме изцѣло телеграфното съобщение по тоя въпросъ, което гласи слѣдущето: *Сръбския йминистръ — прѣдседателъ г-нъ Джорджевичъ*

испрати на 20 тога една циркулярна нота до сръбскитѣ прѣдставители въ странство, въ която обявява, че кралъ Миланъ не се намиралъ въ никаква свѣзка съ променението на министерството, и че е несправедливо да се туря присѣдствието на кралъ Милана въ рапортъ съ минимитѣ модификации на външната политика на Сърбия. Тази политика е исклучително задачата на сръбскитѣ отговарни министри, които сж рѣшени да водятъ само една сръбска политика; прочее кабинета не може да има намерението да облъгне Сърбия само на една велика сила, а ще се старае да запази приятелски отношения съ всичкитѣ сили, да уреди държавнитѣ финансии за да исцѣли обжалванията си въ странство. При това правителството ще се постараетъ щото армията да стои въсѣкога на висотата на задачата си.

Въ циркулярната си нота г-на Джорджевичъ, този сръбски патриотъ, казва безъ повече забивки, че за въ бѣдѣще, Сърбия въ политиката си нещяла била да се облъга само ня една велика сила, но ще дири приятелството на всичкитѣ сили или по ясно казано, че Сърбия за въ бѣдѣще ще поднови политиката си отъ 1835 год. Иматъ прочее право сръбскитѣ патриоти да наумѣватъ кралю, че тѣ нежелаятъ една втора Сливница.

Конференцията въ Цариградъ по склучаваніе окончателния миръ мѣжду Гърция и Турция още продължава. *Текето* на мирния договоръ съдржало всичко 18 члена, отъ които до сега 10 сж били приети. Малко препятствие щѣло било да се срѣщне по въпроса за капитулациитѣ, но има се надѣжда, че и тая мѣчнотия ще се преодолѣе защото по тоя въпросъ великитѣ сили били съгласни да помагатъ на Гърция защото не жѣлаели да се видоизмѣняватъ капитулациитѣ. Слѣдъ 5—6 дена, казва едно извѣстие отъ Цариградъ, прѣговоритѣ по склучаваніе на мирѣтъ ще се свѣршатъ.

Бѣдственното положение, въ което се намиратъ арменцитѣ е заставило арменския патриархъ да подаде единъ мемурандумъ на Султана, въ който се описва бѣдствието на народа, и го моли за бърза помощ на страдалцитѣ.

При всякото жѣлание на великитѣ сили да се даде единъ благоприятенъ край на критския въпросъ въ едно късо време, но както слѣдватъ да се развиватъ работитѣ въ острова отъ една страна и водението на преговоритѣ мѣжду силитѣ и портата отъ друга изглѣжда, че не тукъ тѣй скоро ще бѣдемъ честити да чуемъ, че и нещастнитѣ критяни сж се сдобили съ какви годѣ човѣшки права. Възстаницитѣ още не сж сложили оржжието и както изглѣжда нѣматъ и намѣрение да го сложатъ до дѣто не се даде една пълна автономия на острова. Европейскитѣ сили сж съгласни да се изпълни справедливото искание на критянитѣ но се срѣщатъ препятствия отъ турска страна. Турция иска щото генералъ губернатора на острова да бѣде турчинъ, пваосѣдието да се раздава отъ името на Н. В. Султана и да има турски гарнизони, тоестъ да си бѣде така както е било и преди възстанието и войната съ Гърция. Ний невѣрваме че всичкитѣ сили ще отстапятъ отъ программата, която сж начартали за бѣдѣщата организация на острова, и ако Турция продължава да прави мѣчнотии, то и безъ нейно съгласие силитѣ ще си нарѣдѣтъ работитѣ, само че ще се изгуби време на праздно съ разни ноти и тѣмъ подобни. Ако съобщението на парижския в. Танъ е вѣрно, то Турция най-ислѣ се съгласила съ постановленията на силитѣ по критския въпросъ и съ една нота поканила послѣднитѣ да се дойде до единъ окончателенъ резултатъ въвъ основа на земенитѣ вечъ отъ великитѣ сили рѣшения. Сега се поражда въпросъ: кой ще бѣде генералъ губернаторъ на Критъ? кандидати има много особено отъ австрийскитѣ и германскитѣ фабрики за такива.

Казватъ че на послѣдѣкъ билъ повиканъ германица полковникъ Шеферъ, добръ знатокъ истока.

изъ допискитѣ ни Ловечъ.

До Почитаемата Редакция на в. „Плѣвенски Гласъ“.

(Продължение отъ 37 брой).

Тѣзи е, Г-да читатели, въ кратце „комедията“, споредъ дописника, която общинския ний съвѣтъ разигравалъ по тоя въпросъ. Какъ ви се види тази постъпка: „нахалностъ“ ли е или

справедлива защита на общественитѣ интереси? Мислите ли, че, ако не се позволи направата на тази воденица на това мѣсто, градѣтъ ще има нѣкаква полза? — Абсолютно не; напротивъ, губи веднажъ за винаги 15 хиляди лева, както сж изгубени и даденитѣ 25 хиляди и единъ годишенъ доходъ на града отъ 5 хиляди лева, който може да се добие отъ капиталъ 60,000 л., вънъ отъ другитѣ выгоди за градѣтъ. Обрато може да мисли само единъ заблуденъ партизанинъ на Каравелова. Читателитѣ отъ градѣтъ ний сж съчатъ, вѣрвамъ кой е този господинъ, гдѣто е писалъ въпросната дописка. Той е сжщия онзи ревностенъ защитникъ на общественитѣ интереси, който развали пазарѣтка на общината съ г-нъ Узунвата къща и който тикна сжщата община въ разноски отъ хиляда лева по едно дѣло съ прѣдприемачъ, когато странитѣ искаха да се свѣрше това по миролюбивъ начинъ. Ний не му завиждаме на тоя му характеръ. Подобни хора сами се самооплюватъ.

гр. Ловечъ, 25 Септемврий 1897 год.

П. Кметъ: Ив. Бенишовъ.

Б. Р. Веѣкога, когато едно дѣло се извършва необмислено, веѣкога ставатъ такива глупави загуби, каквито сж биле извършени отъ прѣдния Ловч. съставъ. Мотивитѣ, които г. Бенишовъ излага, и които сж мотиви на общината, спорѣдъ насъ не сж уважителни, ако е само това, че ще се ползува кметството само отъ бариерата и октроата, не можеше ли да се предположи, че ако се обявеше на търгъ да се явхтъ други Никифоровци да даждѣтъ много повече отъ колкото суммата за която общината е дала воденицата. Ний представяме на нашия първъ кореспондентъ правото ако жѣлае да ги освѣтли още повече върху въпросѣтъ, когато считаме за важенъ и съ голѣмо значение за градѣтъ Ловечъ.

До Г-на Редактора на в. *Плѣв. Гласъ.*

Имамъ честь да Ви помоля, г-не редакторе, да благоволите и обнародвате въ вѣстника ви долнитѣ нѣколко реда.

„Народни Права“ въ 103 брой, стр. 3, колона 3 е напечатано отвореното писмо на учителя при Плѣвенското класно училище П. Кокилевъ, като отговоръ на помѣтеното ми въ брой 346 на в. „Миръ“ прѣвъ Январий т. г. опровержение. — Когато видѣхъ, че г-нъ Кокилевъ едва слѣдъ 9—10 мѣсеци се е сетилъ да се оправдае и да оскърбява друго, мина ми прѣвъ умѣтъ единъ анегдотъ, който тукъ въ града, е доста извѣстенъ, а именно: Едно врѣме единъ турчинъ отъ Каленикъ на име Османаа, дошелъ въ Ловечъ да си купи папуци и като отишелъ на дюгена, папукчията му изгледалъ краката и като видѣлъ, че за такива голѣми крака нѣмалъ калѣпи за папуци, казалъ му: „гитъ ишине, калѣпѣсъ сънъ“!

Оскърбения Османаа нищо не му продумалъ и си търгнажъ за село. Като стигналъ Радювенския баиръ, нѣколко километра отъ града, обрнхъ се къмъ Ловечъ и колкото му гласъ държи извикалъ: „Сенъ сънъ калапѣсъ“! И така слѣдъ 10 мѣсечно мълчание, г-нъ Кокилевъ се сѣтилъ да раскрива работи, за които и самъ знае, че не сж тѣй както неговата фантазия ги рисува, но цѣльта му не е друга, освѣнъ умишленно да ме клевети и оскърбява.

Азъ нещъ да направя честь на г-нъ Кокилевъ, за да отговоря на въпросѣтъ, който ми задава, защото тия отговори той ще получи слѣдъ разглеждане дѣлото отъ сждилището, за което съмъ направилъ вече нужнитѣ постъпки и тогазъ присѣдата на сжда, вѣрвамъ, пунктоално ще удовлетвори неговото жѣлание за отговоръ но до тогава нека г-нъ Кокилевъ има търпѣнието. Сждѣтъ ще има думата да разрѣши клѣветника кой е и го възнагради спорѣдъ заслугитѣ. — Прочие, до присѣдата на компетентния сждъ. —

Ползувамъ се отъ случая, да ви искажа, г-не редакторе, моегo почитание. —

Гр. Ловечъ, 17 Октомврий 1897 год.

Ловч. Окр. Управителъ: **Зуйбаровъ.**

Б. Р. Правото за отговоръ споредъ приети редъ е щото този отговоръ да се обнародва въ „Народни Права“ тамъ гдѣто е писано за г. Зуйбаровъ, но защото сме замолени, ний даваме мѣсто, като си задържаме правото и мѣсто да дадеме, ако жѣлае и на г-нъ Кокилева да възрази, ако намѣри за нужно.

Списъкъ

Рѣшенията на Плѣвенский Окр. Сжвѣтъ отъ I-а му рѣдовна Септемврийска сессия прѣвъ 1897 г.

(Продължение отъ 37 брой)

62) По заявлението на Тинко Митовъ отъ с.

Луковитъ ученикъ, съ което моли окр. съвѣтъ да му отпустне една помощъ да слѣдва образованието си. — Ако прѣдстави добро свидѣтелство отпуща му се 120 л.

63) По писмото на Архитектурното бюро въ ст. София, съ което испраща единъ типъ за с. общински управления и моли окр. съвѣтъ да го прѣпоръча на общинитѣ отъ Плъвенското окръжие. — Прѣпоръчено.

64) Опрѣдѣляване дневний рѣдъ.

65) Откриванieto засѣданието прочитание и приемане протоколъ № 10 отъ 16 Септемврий т. г. —

66) По заявлението на Пордимский селский общинский съвѣтъ, съ което моли окр. съвѣтъ да отпустне една сума отъ 2000 лева. — Уважи се да се отпустне 25/100 отъ дивиза. —

67) По молбата на Анастасъ Трандафиловъ, учителъ при Плъвенското V кл. училище съ което моли съвѣта да му отпустне едно възнаграждение съгласно чл. 73 отъ закона за народното просвѣщение. — Не се уважи.

68) По отпущание 120 лева помощъ на Александръ Парашкевовъ ученикъ при мѣстното Винарско Земледѣлческо училище, за да може да свърши III курсъ отъ това училище. — Отпустнато 120 л. годишно.

69) По заявлението на жит. отъ г. Плъвенъ Георги Николовъ, съ което иска 2000 лева помощъ взаимнообразно за три години безъ лихва, да си набави нѣкои инструменти по гранчарството, Възв-последствие.

70) По заявлението на Хр. Петковъ, ученикъ при мѣстното окр. V кл. училище моли за помощъ. — Не се уважи.

71) По заявлението на жит. отъ Плъвенъ Пажо Стояновъ, ученикъ отъ държавното училище въ г. Руссе, моли окр. съвѣтъ за помощъ. —

72) По заявлението на жит. отъ г. Плъвенъ Георги Казаковъ, съ което иска степендия. Безъ последствие.

73) Сжщо оставяние заявлението на жителя отъ г. Плъвенъ Димитръ Петковъ, съ което иска помощъ, безъ последствие. —

74) Сжщо оставяние заявлението на жителя отъ г. Плъвенъ Христо Николовъ, съ което иска помощъ, безъ последствие.

75) По отпущанието 50 лева помощъ, на учениката при Плъв. Девическо IV класно училище Марийка Пѣшова. — Отпустнато 50 лева.

76) Отпущание 200 лева помощъ на Стоянъ Д. Вѣличевъ отъ с. Николаево, Плъв. околия, ученикъ въ III курсъ въ Самоковското духовно училище, за да слѣдва образованието си. — Отпустнато 200 лева. —

77) По отпущанието 120 лева помощъ на Тодоръ Миховски с. Влѣсничево Луков. околия, ученикъ при Плъвенското Винарско Земледѣлческо училище за да слѣдва образованието си. — Отпустнато 120 лева.

78) По отпущание 60 лева помощъ, на Трифонъ Атанасовъ Додовъ отъ с. Садовецъ Луков. околия, ученикъ отъ III кл. при тукашното V класно окр. училище, за да слѣдва образованието си. — Отпустнато 60 лева.

79) По отпущанието 60 лева помощъ на Христо Панайотовъ отъ г. Плъвенъ ученикъ въ III кл. при мѣстното V кл. училище за да слѣдва образованието си. — Отпустнато 60 лева. —

80) По заявлението на Тодорица Костова ж. отъ гр. Плъвенъ, съ което моли окр. съвѣтъ да отпустне една помощъ на дъщеря ѝ Райна Костова, ученичка V кл. въ Габровската V кл. дѣвическо училище, да може да слѣдва образованието си. — Отложено за друго засѣдание.

81) По назначението на д-ръ Т. Недковъ за II гр. лѣкаръ, и по писмата на Плъв. окр. училищенъ инспекторъ и И. Д. Директора при мѣстното окр. петокласно училище, съ което искатъ 5000 лева, помощъ за набавяние на училището съ кабинети и физика, химия и други — Отложено за друго засѣдание.

82) Опредѣление на дневний рѣдъ.

83) Откриване засѣданието, прочитание и приемане протокола № 11 отъ 17 Септемврий т. г. —

84) По прочитанието, на свѣщ. С. Н. Коджийкова, редакторъ на религиозното научно списание „Християнски Учителъ“, съ което моли окр. съвѣтъ да абонира общинскитѣ и училищнитѣ библиотеки отъ Плъвенското окръжие. — Взето рѣшение да се абониратъ за тѣхна смѣтка. —

Писмо изъ града

Отворено Писмо.

До Господина Филипъ Симидовъ
Въ гр. Руссе.

Уважаемий Господине,

Прѣдприетата отъ Васъ благородна цѣль по поборническитѣ и опълченскитѣ биографии и запечатане на тѣхнитѣ ликове въ вѣстникъ „Огъивъ“, не се постигъ, както Вий ми говорихте въ София. Несправедливо е да се помѣсти въ единъ слѣдъ 3—4 мѣсеци. Цѣльта, която се гони отъ Васъ, е да се четътъ биографитѣ и се узнайтъ дѣлата на всѣкого, а не ликове да се излагатъ за моестри.

Като единъ ликъ стои надъ своята биография, тогава привлича вниманието на читателя и си прѣдставлява своитѣ съображение, за въпросното лицѣ, прѣзъ какви фази е миналъ той. Какво впечатление ще привлече на читателя, когато ликътъ е помѣстенъ сега, а биографията му ще се чете слѣдъ четири мѣсеца? значи чѣ цѣльта Ви остава непостижима, но Вий ще кажете, че ще бждътъ печатани въ книгата Ви; тогава по справедливо е да се не излагатъ въ вѣстника. Това е моето мнение. — Старъ „Поборникъ“ и „Опълченецъ“ Катровъ.

Плъвенский Окръженъ Затворъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

Извѣстиямъ на интересующите се Г. Г-да, че отъ днесъ се открива въ повѣрениа; ми затворъ, работнища за изработване на слѣдующитѣ прѣдмети:

- 1. Шкафове, маси, столчета, библиотека, гардири, пи и пр. отъ първо качество дървенъ материалъ и изработени изящно.
- 2. Рогоски отъ първо качество по работа.
- 3. Желѣзни соби и мангали и пр. изработени отъ вѣщъ майсторъ.
- 4. Плетени кесии и други разни прѣдмѣти.
- 5. Плетени срекмета, мрѣжи и загажни сакове за ловение риба.

Желающитѣ Г-да да си доставятъ или поръчатъ отъ горнитѣ прѣдмети могатъ да дойдатъ въ канцелярията на затвора всѣки работенъ день и часъ, за да си купятъ нужнитѣ тѣмъ нѣща.

1—2 Директоръ: Катровъ

ОТКРИТА ПОДПИСКА
за 1898 год.

на
„ВѢРА И РАЗУМЪ“
(четвърта година)

Мѣсечно списание

за
Богословие, педагогика и литература.

Сп. „ВѢРА И РАЗУМЪ“ е одобрено и прѣпоръчено отъ Български Св. Синодъ и отъ Министертвото на Вжтрѣшнитѣ дѣла.

Отъ 1-й Январий 1898 година „ВѢра и Разумъ“ *встава въ четвъртата годишнина отъ съществуванieto си и ще продължава съ съдната программа:*

1 Църковенъ отдѣлъ. — Въ тоя отдѣлъ ще влиза всяко, което се отнася до всеобщата и българската църковни истории; — Археология и обзорѣние на съврѣменното християнство.

2 Научно-литературенъ. — Въ него ще влиза апологетика, най новитѣ открития и изслѣдвания въ естественнитѣ науки въобще; ще влиза педагогията, обзорѣние на литературнитѣ произведения въ странство и у насъ, етюди за лица противни даже на християнството, придружени съ портретитѣ имъ и скици.

3 Женский въпросъ. — Въ него ще влиза жената и нейното значение въ домашний битъ; жената като възпитателка и милосѣрдница; брачниѣ въпроси, разводитѣ и възпитанието на жената.

4 Разяснение на въпроси изъ църков. и кононич. практика.

Извѣстия и забѣлжки.
„ВѢра и Разумъ“ *ще зачеква най-животрѣпетущитѣ въпроси, които сж възбудили и възбудватъ человете и ще има дубъ критиченъ. По такъвъ начинъ списанието се надвѣя на съгласствие отъ интелигенцията. А яското изложение и простия езикъ ще го направатъ достижно за най-необразованъ человетъ. Списанието ще излиза въ началото на всѣки мѣсець; всѣка книжка ще състои отъ три и повече печатни коли. Годишната цена въ България 5 л., (за ученици и войници 4 лева), за странство 6 л. Половинъ годишенъ абонаментъ не се приема.*

На Г. Г. настоятелитѣ по 15% отстъпъ.
Записванията ставатъ направо въ редакцията и по всѣчки т.-пощен. станции въ Княжеството.
Адресъ: Редакция на „ВѢра и Разумъ“—Пловдивъ.

1—3 Редактори издатели:
Свящ. М. Г. Минковъ и Геродиаконъ Г. Христовъ.

Година IV 1-й Октомврий 1897 г. Книжка VIII.

БЪЛГАРСКА СБИРКА
СПИСАНИЕ ЗА КНИЖНИНА И ОБЩЕСТВЕННИ ЗНАНИЯ
излиза подъ редакцията
на
СТЕФАНА С. БОБЧЕВЪ
СЪ ДЪРЖАНИЕ:

I. Четири недѣли въ Херкулесбадъ (при Мехадия) (От-
Печатница на Вр. Ст. Вояджевъ—Плъвенъ.

къслеченъ дневникъ). (Край). С. О. Бобчевъ. — Стр. 785.
II. Нека бждемъ другари полезни! (Стих.) отъ Ив. Вѣлѣвъ. — Стр. 802.
III. Погледъ назадъ. А. Г. Страшимировъ. — Стр. 803.
IV. Нощъ. Стихотворение. Д. Давевъ. — Стр. 832.
V. Писма изъ Стара-Планина. М. Ив. Маркорски—Стр. 833.
VI. Жетва. Стихотворение отъ Церовски. — Стр. 840.
VII. По прѣподаванието на лологията и Ботаниката въ долнртѣ класове. V. — Стр. 841.
VIII. Изневѣренъ. (Стих.) Добри Давевъ. — Стр. 844.
IX. Що ще каже тенденциозность въ искусството? Отъ Ил. С. В. — Стр. 845.

X. На разсъмване Стихотворение отъ Церовски—Стр. 847
XI. Психогор на гнеалната жена отъ Паола Лабуро во Пр. Е. В. — Стр. 848.

XII. Вѣлѣжки и впечатлѣния. — Стр. 856—872.
XIII. Малки разкази. I. Враговетъ. Раз. отъ Ап. П. Чеховъ Прѣв. А. Л-ский.—II. Въспоминание. Глаский. Прѣв. Л. Вацовъ—III Смърт. на Бетховена отъ А. Карръ. Прѣв. Хр. Увалевъ.—Стр. 857

XIV. Изъ книжницата и животъ. I. Въ нашенско. Педесетгодишнината отъ В. Априловата смъртъ. — Василий Априловъ „като учредителъ на първото правилно училище въ Габрово“ и като български просвѣтителъ дѣецъ. — Оцѣнката на на дѣда Ставейкова за Апролова. — Румънска дѣятелность въ Добруджа. — Защо съмъ взелъ участие въ комиссията за събиране пожертвувания за цараградския „Благоприсвѣтенъ пазаръ“. — Вазовъ — министри на народното просвѣщение; — Юбелейтъ на г. Герова. С. С. Бобчевъ. II Въ славянскитѣ земи. Прѣнасиене праха на Вука Караджичъ — Всославянски конгресъ въ Люблинъ. — Положението на Малорускитѣ въ Австрия. III. На чужбина. Гръцко-Турский миръ. — Брошурата на гръцкый прѣболоназѣдникъ. — Деморализация въ Гърция. — Стр. 873.

XV. Книгопийтъ. I. Рецензии. 1. Ново врѣме. Мѣсеченъ прѣгледъ на устевенный и общественный животъ. Деборовъ. 2. Д. Т. Страшимировъ. Хр. Богевъ Богевъ, като поетъ и журналистъ. П. С. З. Класификация на животнитѣ. Помагало за изучаване зоологията въ срѣнитѣ училища. V. II. Нови книги. II. Нови спесания. — Стр. 189.

XVI. Малки вѣсти и яблѣжки. Умрѣли. 1. † Анри Май. лятъ. 2. † Годотъ И. Буслаевъ. 3. Български литературенъ календаръ. 4. Вукъ Стефановичъ Караджичъ. 5. Поправки въ септемврийската книжка. — Стр. 895.

XVII. Обявления на кориятъ

Годишенъ абонаментъ 10 лева.

ПЛОДВИВЪ
Печатница „Единство“ 1—1
1897.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕВНИТѢ ПРИСТАВИ.

№ 8978

Въ допълнение на обявлението ми № 4955 публикувано въ последний брой 26 отъ 20 Юлий т. г. на вѣстникъ Плъв. Гласъ известиямъ че 31 день слѣдъ двукратното обнародване настоящето въ местний вѣстникъ ще продавамъ втори пжтя имотите означени въ горното ми обявление, съ исклучение на първата нива която е продадена. —
Наддаванието ще почне отъ цѣната която даде първий купувачъ. —
Гр. Плъвѣвъ 14 Октомврий 1897 г.
Дѣло № 546/96 год.
1—2 П. С. Приставъ: П. Д. Вълговъ.

№ 9124

Извѣстиямъ, че 31 день слѣдъ последното двукратно обнародване настоящето въ „местний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующиятъ недвижимъ имотъ.
1) Нива, въ Згалоуското землище мѣстността „срѣдний връхъ“ около 6 декара и 8 ара оцѣнена за 35 лева. 2) Нива същото землище и мѣстность отъ 7 декара и 3 и 3 ара оцѣнена 40 лева.
Наддаванието ще почне отъ оцѣнката която даде първий купувачъ.
Имотътъ е собственъ на Игнатъ Ангеловъ отъ с. Вѣл-трънчъ, не заложенъ продава се за удовлетворение искътъ на Пено Геновъ отъ гр. Плъвенъ отъ 100 л. ирамоскитѣ по изпълнителний листъ № 167 отъ Плъвен. Гр. Мир. Сждия.
гр. Плъвенъ 18 Октомврий 1897 год.
Дѣло № 134 отъ 97 год.
II. Сждебенъ Приставъ П. Д. Вълговъ 1—2

№ 9188

Извѣстиямъ че 31 день слѣдъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се придава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвѣвъ слѣдующиятъ недвижимъ имотъ въ Пелишатското землище:
1) Нива, около 6 декара, мѣстността „Гривишки пжтъ“ оценена 30 лева. 2) Нива около 8 декара, мѣстността „дългата локва“ оценена 40 л.; 3) Нива около 10 декара, мѣстността „тритѣ могили“ оценена 50 л.; 4) Нива, 6 декара, мѣстността „Боля могила“ оценена 30 л.; 5) Нива, 3 декара, сжщата мѣстность оцен. 15 л.; 6) Нива, 3 декара, сжщата мѣстность оценена 15 л.; 7) Нива, 7 декара, мѣстността „занковецъ“ оцен. 35 л.; 8) Нива 3 декара мѣстността „Барата“, оцен. 14 л.; 9) Нива, 3 декара, мѣстността „Чора“ оц. 15 лева; 10) Нива, 6 декара, мѣстността „Слогаше“ оцен. 30 лева; 11) Нива, 7 декара, мѣстността „карашки брестъ“ оцен. 35 л.; 12) Нива, 3 декара, мѣстността „Въртопски пжтъ“ оцен. 15 лева; 13) Нива 3 декара, мѣстността „припека“ оц. 15 л.; 14) Нива, 3 декара, мѣстността „мърково“ оц. 15 л.; 15) Лозе, 2 декара, мѣстността „Занковецъ“ оц. 20 л.; 16) Лозе, 2 декара, мѣстността „потока“ оцен. 20 л.; 17) Лозе, 2 1/2 дек. сжщата мѣстность оцен. 20 л.; и 18) Кжца (землянка), въ с. Пелишатъ, „горната махала“ дворъ 2 декара оцен. 100 лева.
Наддаванието ще сж почне отъ първоначалната оцѣнка.
Имотътъ е собственъ на Кръстьо Боновъ отъ с. Пелишатъ, не е заложенъ, продава се за удовлетворение искатъ на Хр. Сжловъ и С-ие П. Геновъ отъ г. Плъвенъ отъ 820 л. и разноскитѣ по изпълнителенъ № 3270 отъ Плъв. окол. мир. сюдя. — 1—2
Гр. Плъвѣвъ, 20 Октомврий 1897 год.
П. С. Приставъ, Плъв. Окр. Сждъ: П. Д. Вълговъ.